

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

V. Ad generaliter Confessos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

730 Ad S. Religionem ingredientes.

bertas dare possunt. Perdere corpus cum anima possunt: salvare, & quidem æternum non possunt. Studium virtutis, & Dei servitium damnavit neminem. Unde ergo è numero hominum tot descendentes ad inferos? Quia erraverunt à statu suo, credentes sæculo, resistentes Evangelio, rebelles JEsu Christo. Hinc gemitus illi: ergo erravimus à via veritatis? Lassati sumus in via iniquitatis. Quid hoc ô Nøvelle? sequemur & nos? Ah! Ah! Reddant nos aliena pericula cautos.

Instructio meritoria.

Ut fiat, his tribus se potissimum applicet. 1. Profundæ humilitati in prosperis. 2. Conformatiōni omnium actuum ad vitam Christi in dubiis. 3. Exercitio amoris Dei super omnia in adversis. Ad signum Salutationis Angelicæ in dies singulos rogitet gratiam sacræ Professionis, inserendo cuilibet Ave votum Angelicæ Castitatis, perfectæ Obedientiæ, & religiosæ Paupertatis. Crescent desideria rememorandō: Crescent & nostra!

EXHORTATIUNCULA V.
Pro Generaliter Confidentibus.

I.

Misericordiæ Domini! Misericordiæ Domini!
Quia non sumus consumpti: O fili! diu
dilectam quæsivit oviculam Pastor bonus; diu
vestram expectavit animam dulcis JEsus. Tan-
dem! Tandem inter brachia, inter vulnera vi-
deo,

deo ; quia ingemiscentem, peccata sua deplo-
rantem, vitamque præteritam detestantem au-
dio. O quām bonus Israël Deus his , qui quæ-
runt, & diligunt eum ! Dilecte ! peccatum,
offensum satis est ! JEsum non dimittat ! Animæ
vestra premium sanguinis est ! Donetur , impen-
datur illius obsequiis , cuius est. Procul cum
peccato ! Procul cum inconstantia !

Instructio meritaria.

Gratulor ad generosam sui victoriam, quam
tulit per confessionem adeò sinceram , & candi-
dam. Gratias agamus cœlo , & toti SSS. Tri-
nitati recitando omnes psalmos pœnitentiales
cum annexis Lytaniis de omnibus Sanctis, qui-
bus addamus *Te Deum Laudamus*, id quod per
octo dies continuabimus, memores , quid fili-
us prodigus debeat Patri stringenti se ?

II.

Ecce sanus factus es ! Jam noli peccare , ne
deterius tibi aliquid contingat. Fili ! jura-
vimus fidem Domino Deo ! Frangere non licet.
Est enim Deus, qui dicit: *Ego Dominus, &*
non mutor. Aliudne audebit servus ? An non
æquum est, ad tempus brevissimum esse illius,
qui noster est futurus totâ æternitate ? Timea-
mus, ne, si constantes non fuerimus , amitta-
mus cum Deo finalem gratiam denuò nos con-
vertendi ad Dominum. *Illa enim juxta S. Au-*
gustinum est pœna peccati justissima, ut, qui
rectum facere cùm possit, nolit, amittat posse,
cùm velit.

Instructio meritoria.

Absque perseverantia nec qui pugnat, victoriā, nec palmam viētor consequitur. Nos ut apprehendamus, merita diei hodiernæ omnia iis applicemus miseris fidelibus defunctis, qui ob inconstantiam gravissimè luunt inter flamas purgatorii horrendas, addendō vesperas ex officio defunctorum. Redimamus, ut redimamur.

III.

Bona, & reformata vita hamus est, quō & malos alios attrahimus Christo. Sic primi fideles, & Apostoli vitæ exemplō, & sanctitate plures sibi acquisierunt in socios, quam superbi Philosophi magnificentiā doctrinæ, *nec tantos inveniunt verba discipulos, quantos Christiani factis docendō.* Tertull. Fili! Piè, sobrie & justè vivamus in hoc sæculo. Sic fiet, ut soli placeamus Christo.

Instructio meritoria.

Cadit, qui pericula diligit. Fructum speramus de Confessione Generali, qui est odium peccati, contemptus sæculi, & ardens desiderium Dei? fugiamus occasiones labendi! *Ecce hostem! quem fugisse, viciſſe eſt.* Clamat Euſeb. Emiss. Oculos claudamus! mulierum asperitus horreamus! Mariam duntaxat contemplemur, diligamus! Hæc ne permittat in antiqua nos reincidere peccata, Rosarium speciale cum quinque Psalmis de Nomine Mariæ persolvamus. *Quis à Maria unquam vel tristis, vel æger abiit?* S. Amad.

EX-

